

естетиків. Зазначимо, що ціле покоління американських теоретиків, які обстоювали тенденцію поєднання естетики з мистецтвознавством, орієнтувалися саме на концепцію Кроче. На нашу думку його унікальна спадщина потребує подальшого глибокого вивчення, особливо мистецька концепція.

Список використаної літератури

1. Топуридзе Е.И. Эстетика Б. Кроче: моногр. / Е.И. Топуридзе. – Тбилиси: Мецниереба, 1967. – 210 с.
2. Корыхалова Н.П. Интерпретация музыки: теоретические проблемы музыкального исполнительства и критический анализ их разработки в современной буржуазной эстетике / Н.П. Корыхалова. – Л.: Музыка, 1979. – 208 с.
3. Croce B. Estetica come scienza dell' espressione e linguistica generale: teoria e storia / B. Croce. – 6. ed. riveduta. – Bari : Laterza, 1928. – XXVIII, 560 p.
4. Левчук Л.Т. Мистецтво в боротьбі ідеологій / Л.Т. Левчук. – К.: Політвидав України, 1985. – 149 с.
5. Оніщенко О.І. Художня творчість у контексті гуманітарного знання: моногр. / О.І. Оніщенко. – К.: Освіта, 2001. – 179 с.
6. Грамши А. О литературе и искусстве / А. Грамши ; пер. с итал. Э. Егермана и В. Бондарчука ; авт. предисл. и ред. А. Лебедев. – М. : Прогресс, 1967. – 263 с.
7. Salinari C. La gestione del realismo / C. Salinari. – Firenze : Parenti, stampa 1960. – 188 p.
8. Кроче Б. Эстетика как наука о выражении и как всеобщая лингвистика / Б. Кроче. – М. : Интрада, 2001. – 160 с.
9. Салеева М. Эстетика Бенедетто Кроче: от интуиции до выразительности / М. Салеева // Філософія етнокультури та морально-естетичні стратегії громадянського самовизначення: зб. наук. ст. – Чернігів, 2006. – С. 102–103.
10. Левчук Л.Т. Західноєвропейська естетика ХХ століття : навч. посіб. / Л.Т. Левчук. – К. : Либідь, 1997. – 224 с.

Стаття надійшла до редакції 5.09.2011

Y. S. Sabadash

LIFE AND WORK OF BENEDETTO CROCE: CULTUROLOGICAL ASPECT

The article examined life and career of the famous Italian scientist Benedetto Croce. It is reported that his work is largely influenced the development of European philosophical thought in the first half of the twentieth century, and that all innovative trends of this period in Italian art and literature were based on aesthetics Croce.

Key words: *humanistic world view, intuition, theory aktualizmu, antyhumanizm, "artistic genius", aesthetic cognition, "the concept of elitism," mimestychne art.*

УДК 044.87

А. А. Черуха, Я. М. Мельник

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК НАПРЯМ РЕГІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Розглядається сутність регіональної культурної політики України та особливості її реалізації у регіонах України.

Ключові слова: *регіональна культурна політика, мистецтво, художня діяльність.*

Проблеми регіонального культурного розвитку і широких сталих міжрегіональних контактів викликають у сучасних умовах особливу зацікавленість дослідників діяльності вищих навчальних закладів, про що свідчить низка науково-практичних конференцій, проведених останніми роками не лише у Рівному, Тернополі, Івано-Франківську, але й у Києві, Харкові, Одесі тощо [1]. Окреслена проблематика й надалі залишається предметом особливої уваги держави [2], її керівних органів на місцях та органів місцевого самоврядування, адже сприяє ознайомленню широких верств населення, особливо його молоді генерації, з культурно-мистецькою спадщиною та її збереженням, формуванню національної свідомості тощо. Подібні кроки дістали й відповідну державну організаційно-фінансову підтримку.

Так, лише упродовж 2008-2010 років ухвалено низку Указів та розпоряджень Глави держави й Уряду стосовно цього питання, серед яких «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 16 травня 2008 року «Про стан виконання рішень РНБО України щодо ситуації в АР Крим», «Про невідкладні заходи щодо розвитку м.Києва», «Державна стратегія регіонального розвитку» та ін.; проведено слухання зазначених вище питань на засіданнях відповідних депутатських комісій, Колегіях різних рівнів тощо. Ухвалення останнім часом нового Закону України «Про культуру» (грудень 2010 року) також значною мірою сприятиме покращенню культурної діяльності на регіональному рівні і в державі загалом.

Важливим засобом зміцнення міжрегіональних культурних контактів сьогодні залишається гастрольно-концертна діяльність, у рамках якої останнім часом відбулися концертні турне Національного українського народного хору імені Г.Г.Верьовки, Національного оркестру народних інструментів України, інших мистецьких колективів та окремих виконавців. Чимало обласних концертних об'єднань здійснили подібні турне по Україні, сприяючи таким чином ознайомленню місцевого населення із культурно-мистецькими здобутками.

Особливий культурний ефект дають обмінні гастрольні заходи колективів Західної України на Сході держави і навпаки. Проведення творчих конкурсів, конференцій (прикладом чого є низка виїзних заходів, проведених за участю представників Міністерства культури), сприяють поступовому усуненню штучної стіни у сприйнятті духовних цінностей Заходу і Сходу України, духовному єднанню її населення. І власне культурний чинник у сучасних умовах яскравіше сприятиме розв'язанню тих питань, що все ще не розв'язуються політичними силами.

У той же час існує низка проблем, що стримують подібну практику. Такими, на нашу думку, є **організаційно-фінансові питання**, які можуть бути вирішеними лише за допомогою ухвалення відповідних документів на рівні держави (розробка і вдосконалення законодавчої бази стосовно гастрольної діяльності, порядку проведення всеукраїнських фестивалів народного мистецтва, матеріально-технічного забезпечення сфери культури, формування в суспільстві об'єктивного уявлення про вітчизняну історію й культуру та формування відповідного культурного іміджу України на світовій арені, розробка нових моделей співпраці громадського та державного сектора культури і мистецтв, формування дієвих механізмів підтримки різноманітних ініціатив у сфері культури, а також деталізація вже відомих магістральних напрямів – доплата за вислугу років клубним працівникам, внесення змін до «Формули розподілу обсягів міжбюджетних трансферів...» тощо).

Серед інших питань - розширення й стимулювання різноманітних регіональних культурних програм, спрямованих на забезпечення населення українською книгою, підтримка місцевих митців за допомогою широкого спектру іменних стипендій, грантів, творчих стажувань, культурних взаємообмінів тощо, потрібних для завершення й оприлюднення результатів їх творчої праці, що сприятиме прискореному формуванню оригінальних мистецьких шкіл, появи яскравих художніх зразків,

покращенню діяльності факультетів підвищення кваліфікації працівників культури тощо. Та й розробка моделі працівника культури для сучасних, вже значно змінених умов – теж є достатньо складною теоретико-прикладною проблемою управлінських структур і ВНЗ регіонів.

Провідною у цьому контексті, є, на нашу думку, роль Міністерства культури України, здатного виступити координатором зусиль, приміром, обласних центрів народної творчості, в окресленій вище проблематиці.

Не менш важливими стосовно впливу на культурний клімат країни залишаються й **місцеві організаційно-фінансові проблеми**, розв'язання яких залежить значною мірою від фахової освіти, менеджерських здібностей керівників місцевих органів влади, зацікавлення державного керівництва культурною проблематикою та, власне, й керівників самих мистецьких колективів, що, при відповідному бажанні й адміністративній волі, постійному вдосконаленню власного фахового рівня тощо можуть значно покращити рівень культурного обслуговування населення в областях чи регіонах загалом. За умови проведення моніторингу запитів, інтересів місцевого населення стосовно їх культурних потреб, можливе швидке створення мобільних концертних груп, здатних діяти на госпрозрахункових засадах. За допомогою навіть таких кроків можна було б значно покращити і фінансовий рівень установ культури області, рівень культурного обслуговування населення, особливо його сільської частини, яка й надалі залишається обмеженою у доступі до якісних культурних послуг (Ця проблема особливо актуальна для Західної України, понад третину населення якої складають жителі села, причому не західноєвропейського чи американського, фермерського з усім притаманним йому набором культурних послуг, а власне українського, із глибокими слідами патріархальності і у відносинах, і в технологіях, способі життя тощо. З іншого боку, саме це залишається однією із причин того, що художня аматорська творчість і надалі залишається привабливим чинником для дозвілля її населення, незважаючи на достатньо потужний потенціал засобів масової інформації, шоу-бізнесу, що постійно впливає на населення українського села. Проте саме село й надалі залишається осередком консервації культурних традицій, мови тощо. І мігруючи до міст, молодь і надалі буде залишатися вірною цим традиціям, а, отже, менше підпадатиме під негативні впливи).

До їх (керівників місцевого рівня) компетенції входить також моніторинг фахового стану своїх спеціалістів у підлеглих установах, віднайдіння коштів та фінансування підготовки (перепідготовки) необхідних кадрів за рахунок держзамовлення у місцевих університетах або філіях НАКККіМ, що діють у регіонах, постійна увага до вже працюючих молодих фахівців у районах, допомога їм у подальшому професійному становленні тощо. Потребує значної уваги й кваліфікована атестація керівних кадрів, які опікуються галуззю на місцях, удосконалення критеріїв її оцінки тощо. Тож лише координація подібних зусиль місцевих і державних структур, навчальних закладів різних рівнів акредитації у цьому напрямі дасть змогу країні одержати належний ефект у зміцненні єдиного культурного простору України.

Список використаної літератури

1. Культурологічний дискурс сучасного світу: від національної ідеї до глобалізаційної цивілізації: матеріали II Всеукр.наук.-практ. конф. – К.: Міленіум, 2007; Динаміка культуротворчих процесів в Україні: матеріали Всеукр. Наук.-практ. конф. – К.: Національна Академія образотворчого мистецтва і архітектури, 2009; Культура XXI століття: стан, проблеми, перспективи: матеріали V Всеукр. наук.-практ. конф. У 2-х тт. – Рівне: РДГУ, 2009; Історична Волинь і проблеми духовного відродження України / О.Зень та ін. – Рівне, 2010.

2. Реалізація державної політики в галузі культури: аналітичний звіт Міністерства культури і туризму за 2008 рік. – К.: ДАКККІМ, 2009.

Стаття надійшла до редакції 5.09.2011р.

A. A. Cheruha, Y. M. Melnik

**CULTURAL AND ARTISTIC ACTIVITIES AS THE DIRECTION OF THE
REGIONAL CULTURAL POLICY**

Essence of regional cultural policy of Ukraine and feature of her realization is examined at local level.

Key words: regional cultural policy, art, artistic activity.

УДК 377.5

В. В.Харабет

**НАРОДНАЯ ПЕДАГОГИКА
В КОНТЕКСТЕ ИСТОРИИ ГРЕЧЕСКИХ ТРАДИЦИЙ.**

В статье на основе изучения истории, народных традиций и обычаев, представлены страницы народной педагогики мариупольских греков в контексте традиций, сложившихся во времена Античной Греции и Одиссеи мариупольских греков и оставивших свои следы в народной педагогике мариупольских греков.

Ключевые слова: Античная Греция, мариупольские греки, мифология, народная педагогика, афоризмы, пословицы и поговорки.

Греческая народная педагогика, как и классическая педагогика древних греков, своими корнями уходит в Античные времена. Древнегреческий фольклор и произведения классиков несут в себе историю народа.

Народная педагогика - это творчество многих поколений народа, это мудрость народа. Как составляющая культуры народа, народная педагогика сохраняется в фольклоре (сказках, легендах, пословицах, поговорках и песнях), а также в народных обычаях и традициях.

Культура мариупольских греков и народное творчество всегда привлекали историков, краеведов и деятелей культуры. Ф.Хартахай, В.Кечеджи, Д.Айналова, Г.Костоправ, А.Шапурма, А.Ашла, В.Бахтаров, В.Киор, В.Харагай, В.Кузьминков, сохранявшие в своих произведениях жемчужины народной мудрости.

« **Фос та матя-с!** » – свет глазам твоим, говорим мы и прикасаемся к роднику народной мудрости греческого народа. Эти первые, традиционные слова поздравления и пожелания молодым, вступающим в семейную жизнь, удивительным образом созвучны философии античности и древнегреческому языку, своими корнями, уходящему во второе тысячелетие до нашей эры.

Народная педагогика прошлого не отрезана от нас временем. Она и сегодня продолжает жить в народных обычаях, традициях и в фольклоре, являясь отражением исторических событий одиссеи мариупольских греков.

У каждого народа своя история. Одиссея мариупольских греков оставила свои следы на страницах народной педагогики. События, связанные с Крымским периодом мариупольских греков, с поселением древних греков на берегах Тавриды, с колонизацией древними греками – ахейцами Ионического побережья Малой Азии и, наконец, с исторической родиной - Древней Грецией – продолжают жить и сегодня, в народных обычаях, в традициях и в фольклоре мариупольских греков, оставаясь воспитывающими ценностями в современной жизни мариупольских греков.